

[Handelsministeren.]

sundt og rigtigt, som det sker i langt de fleste danske virksomheder, en samfundsgavnlig aktivitet, som vi bør påskønne.

Hr. Hans Kjær havde en bemærkning om, at når erhvervsudvalget og ministeren har været så enige i denne samling, som tilfældet er, er det, fordi de ajourføringer, der er sket, ville være sket uanset regeringen. Ja, det er det da, men nu skal vi heller ikke gøre tingene så fuldstændig ens, at man slet ikke kan se forskel. Vi må nok erkende, at den nye egnsudviklingslov kom noget hurtigere i kraft af en socialdemokratisk regering, og det er også blevet bekræftet meget stærkt i dag, at når vi får en ny aktieselskabslov i denne samling i hvert fald, skyldes det nok også et særlig stærkt pres fra den socialdemokratiske regering.

Men ellers skylder jeg ordførerne at bekræfte, at den debat, der foregår i erhvervsudvalget, efter min opfattelse er præget både af den erhvervsforståelse, hr. Hans Kjær efterlyser, og af den samarbejdsduelighed, som vi ønsker både i erhvervslivet og mellem erhvervsliv og samfund.

Hr. Hans Kjær nævnte igen de to hovedproblemer: økonomisk demokrati og ressourcefordelingen. Han sagde, at vi burde tage økonomisk demokrati af bordet. Jeg tror, det er rigtigere, at vi siger i tide, at nu har vi fået — jeg har brugt ordet pusterum ved flere lejligheder, så lad mig bruge det ved denne lejlighed også — nu har vi fået et pusterum, en tænkepause, en debatmulighedspause i et halvt år mere, lad os bruge den.

Det ville næppe være hverken helt hæderligt eller helt rimeligt, hvis vi tog tingene af bordet og pludselig lagde dem frem igen. Det er nok rigtigere, at vi siger: det er vor bestemte opfattelse, at der skal gennemføres en lov om begrebet økonomisk demokrati i næste samling, men vi er helt indforstået med, at udskydelsen har givet os en chance for nye drøftelser politisk, med arbejdsmarkedets parter og med erhvervene. Lad os tage de drøftelser og tage dem med et åbent sind fra begge sider og prøve at løse det problem, der hedder økonomisk demokrati, og som er ægte økonomisk demokrati, fordi det indeholder både en medejendomsret og en medbestemmelsesret.

Så sagde hr. Hans Kjær vedrørende spørgsmålet om ressourcefordelingen, at det hastede meget, og det er jeg ikke uenig i, men som sagt, sådan som tidstabellen i dag ser ud, kan denne forsamling tidligst drøfte nye initiativer i begyndelsen af næste samling. Og er det så ikke overordentlig værdifuldt, at vi ved næste samlings begyndelse kender den perspektivplan II, som denne regering har iværksat i skyldig accept af den perspektivplan I, den forrige regering tog sig af, men som ikke bragte os langt nok frem med hensyn til mulighederne for en endelig prioritetsstilling.

Jeg skal derudover ikke kommentere hr. Hans Kjærs gennemgang af det konservative folkepartis forslag til erhvervsaktiviteter, men jeg vil gerne understrege, at det ikke må misforstås derhen, at jeg bare lægger dem væk. Jeg mener bare, at vi hver for sig kender hinandens holdning til netop det, der er markeret som værende programpunkter for erhvervspolitik, og jeg finder det rigtigt og rimeligt, at det indgår i den videre debat, men ikke i detaljer kommenteres på nuværende tidspunkt af mig.

Jeg er enig med hr. Jens Peter Jensen, når han siger, at vi hellere burde have haft denne debat først i samlingen, og jeg har bekræftet, at jeg gerne ser, at vi i første halvdel af næste samling får en fornyet og grundigere erhvervsdebat. Hvis vi måske ikke rigtig har fast tag på erhvervsdebattens form og indhold, kan det være, fordi det er så overordentlig længe siden, nogen har taget initiativet til en sådan erhvervsdebat.

Må jeg igen om problemet ressourcefordelingen sige, at jeg synes også, hr. Jens Peter Jensens bemærkninger giver udtryk for, at vi er enige om den fremtidige problemstilling. Hr. Jens Peter Jensen koncentrerede sig måske især om det forgangne. Jeg skal ikke gå ind i nogen lang debat om den særlige importafgift. Jeg tror, at når man har fået den tilstrækkeligt på afstand og mere afslappet kan vurdere dens virkning set i forhold til de traditionelle betalingsbalanceunderskud over en årrække og ligeledes erindrer sig, at den eksisterede på et tidspunkt, da vi ikke var medlemmer af EF, vil man erkende, at den skabte en reel forbedring af den samlede betalingsbalancesi-